

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1415 21 tháng 8 năm 2022

Sống Động

*Sống động chơn tình Trời đất ban
Chơn tình đạo đức tự phân bàn
Trong không mà có tùy duyên thức
Khổ cảnh trần gian luận thuyết bàn*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1996

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tại sao ly khai người thân lại đau khổ?
- 2) Đạo đức do đâu mà có?
- 3) Địa bàn thế đạo là sao?
- 4) Trì pháp giới là sao?
- 5) Muốn làm sáng tỏ mọi việc thì phải làm sao?
- 6) Tại sao ghét người người ghét mình?
- 7) Vui buồn lẫn lộn do đâu mà có?

1) 25-05-96

Hỏi: Tại sao ly khai người thân lại đau khổ?

Đáp: Thưa mất đi một tập quán liên hệ nhiều năm lại buồn trong một thời gian tùy sự chung sống dài hay ngắn. Đó là luật tương giao ở cảnh đời, càng thân lại càng nhớ

Kệ:

*Giao hành tại thế in sâu đậm
Học hỏi không ngừng lý diệu thâm
Trí triển tâm hành tâm hiểu đạo
Thoát vòng thương nhớ cũng do tâm*

2) 26-05-96

Hỏi: Đạo đức do đâu mà có?

Đáp: Thưa đạo đức do sự phát triển của tâm tư mà hình thành, từ sự khó khăn tiến tới sự tha thứ thương yêu và dễ dãi. Màn lưới đạo tâm cấu thành, khai triển muôn chiều, sáng suốt và thanh tịnh, gọi là ánh sáng từ bi, mọi người nhìn nhận, thiên địa nhơn, mười phương Phật, bốn phương Trời, nhứt tâm nhìn nhận thì mới gọi là đức. Việc làm hướng thượng khai triển điển quang đến vô cùng, thì mới có cơ hội hội tụ nơi điển giới, hướng về điển giới mà hành

Kệ:

*Tự mình giải nghiệp hướng thanh trụ
Liên hệ không ngừng tiến tự tu
Rõ rệt hành trình chung một cõi
Thành tâm tu luyện chẳng khờ ngu*

3) 27-05-96

Hỏi: Địa bàn thế đạo là sao?

Đáp: Thưa địa bàn thế đạo là từ căn cơ cho đến sự tiến hóa, hoằng khai đạo mầu, từ trong nguyên lý của Trời Đất, chuyển chạy tròn vo, gọi là quân bình và sáng suốt

Kệ:

*Điển hành các giới tự thông qua
Các giới phân minh tự tiến hòa
Chẳng có giam tâm trì pháp giới
Cảm thông Trời Phật tự mình qua*

4) 28-05-96

Hỏi: Trì pháp giới là sao?

Đáp: Thừa trì pháp giới là thực hành liên tục không ngừng nghỉ pháp mình đang có, không thay đổi dù cho bất cứ hoàn cảnh nào

Kệ:

*Thực hành từ thấp đến cao giữ
Dù khổ hay vui chẳng biếng lười
Thực hiện chơn hồn không dấy động
Bình tâm thanh tịnh sống vui cười*

5) 29-05-96

Hỏi: Muốn làm sáng tỏ mọi việc thì phải làm sao?

Đáp: Thừa muốn làm sáng tỏ mọi việc thì phải thật sự thanh tịnh, tha thứ và thương yêu, trong tự nhiên và hồn nhiên, thì mới thấy rõ vị trí của mọi việc

Kệ:

*Tự mình thanh tịnh thấy an yên
Thức tỉnh vạn năng chẳng có phiền
Có có không không bình thức cảm
Thanh bình trực diện tự mình xuyên*

6) 30-05-96

Hỏi: Tại sao ghét người người ghét mình?

Đáp: Thừa luật tự nhiên nhân quả như vậy. Hiểu được luật tự nhiên, thì tâm bớt động, cũng chẳng phập phồng

Kệ:

*Bình an chẳng có tréo tròng động
Chẳng có buồn vui chẳng mịch lòng
Bình thản chơn hồn vui tự tiến
Thực hành chơn pháp chẳng cầu mong*

7) 31-05-96

Hỏi: Vui buồn lẫn lộn do đâu mà có?

Đáp: Thừa vui buồn lẫn lộn do trí ý chưa khai, lòng vòng không thoát, tâm không định trí không ổn.

Kệ:

*Chưa minh lý đạo trí tâm ổn
Khó thoát khó suy lại ác ôn
Trí ý không hành tâm vọng động
Tự gieo tâm ác chuyển lòng vòng*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Trời Chuyển

*Chuyển thông thiên địa qui tòng
Nắng mưa Trời chuyển một vòng khai thông
Nhìn xem định luật hóa công
Phân minh rõ rệt từ trong ra ngoài
Khai thông Tứ Quý thị oai
Bốn mùa rõ rệt Trời sai người làm
Tự mình cảm thức lòng tham
Đi ngoài trật tự khó cam hiểu tình
Nắng mưa sấm sét âm thanh
Qui về một mối chơn tình Trời ban
Đêm ngày Nhựt Nguyệt sáng ban
Từ quang sáng chói tâm an sống đời
Thức tâm tu tiến hợp thời
Trời ban tình đẹp nghỉ ngơi điều hòa
Chẳng còn lý luận gần xa
Tự mình cảm thức chan hòa tình thương.*

Thầy Tám

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Con đường tiên hóa

Manila, ngày mồng ba, tháng tư, năm 1983. *(tiếp theo và hết)*

Thành ra chúng ta không có lợi dụng đạo pháp được, và đạo pháp không lợi dụng chúng ta được. Cho nên đời đạo song tu, đồng tu đồng tiến, đồng vợ đồng chồng, đồng anh đồng em, đồng huynh đệ tỉ muội để tu học, mới nên “chúng”. Chúng ta không có kỳ thị một ai. Khi mà khởi điểm xấu, gặt hái xấu thì chúng ta kỳ thị họ làm gì? Chê người ta để làm gì? Chê người ta là chê mình. Làm sao biết chê mình! Sửa mình còn hơn. Mà mình gây sự động loạn, hữu ích gì? Cho nên chúng ta phải biết sự sai lầm, tăm tối của chúng ta, là cần thiết hơn biết sự sai lầm của những người khác. Nhiều người bước vào Vô Vi nói: "Ồ! Cái đám Vô Vi này sao mà sân si, mà đủ chuyện này kia, kia nọ?" Nó phải vậy! Vì ở nó đang ở trong cái lò điều luyện, cái lò phải như vậy thì mới nấu cho nó chín và cho nó tiến tới được. Nó có giá trị ở tương lai. Cho nên nhiều người không hiểu, nói: "tu gì mà kỳ cục, tu càng ngày càng sân, càng lộn xộn!". Không phải! Tại vì mình lộn xộn mình thấy người ta lộn xộn. Nếu mình có trật tự thì không bao giờ thấy người ta

lộn xộn. Nếu đầu óc các bạn có trật tự, các bạn dòm trong chiếc xe hơi: có con bù lon nào lộn xộn không? Nhưng mà các bạn chê con bù lon này nhỏ, bù lon này yếu, bù lon kia mạnh. Thấy không? Có cái miếng thép nào không xài được mà lại gắn liền trong xe không? Các bạn thấy rõ: đó, các bạn chưa đạt tới luật quân bình, không có quyền phê phán. Chỉ có Thượng Đế mới có quyền phê phán. Cho nên chúng ta có quyền lo tu học, lo sửa mình để tiến hóa. Điều đó là điều quan trọng. Cho nên, nhiều bạn đã bị sai lệch ở trong chỗ tu học. Cho nên, trong cái giờ giấc thien, lại ngồi nghĩ chuyện xấu của người khác, ngồi nghĩ chuyện dâm dục đối với người khác. Bạn đã trì kéo nặng nề vô cùng, mà không biết sửa chữa cái dâm dục của chúng ta, hướng thượng để giải tỏa và đi lên, càng ngày càng thanh nhẹ. Mà lúc đó là chúng ta thấy rằng: nhờ cái dục tánh mà tôi mới được giác ngộ. Kỳ thực đó là bài học của Thượng Đế. Cho nên nhiều người luôn luôn thích dâm dục, củng cố dâm dục, rồi vun bồi dâm dục, bảo vệ dâm dục, tự ngăn bước tiến của chính mình. Nhưng mà một thời gian nào mà thôi, tới đó rồi chán ngán trường đời và bắt buộc phải trở về với đạo tâm quân bình thật sự. Lúc đó, mới thấy rằng cái quyền năng của Thượng Đế là vô cùng. Bài học Ngài đã sắp đặt cho chúng ta từng giây, từng phút; chớ không phải đợi Ngài đến độ chúng ta nữa. Đã toàn hảo cho chúng ta học mãi mãi và tiến hóa mãi mãi.

Cho nên, các bạn ở môi trường nào, cũng là đã và đang học, chớ không phải là từ chối sự học của Thượng Đế được đâu. Đó là siêu nhiên. Các bạn cấu trúc từ siêu nhiên đến thì các bạn bắt buộc phải trở về với siêu nhiên. Cho nên lắm lúc các bạn không bằng lòng, nhưng phải bằng lòng. Sự cãi cọ giữa vợ chồng, thấy rằng: bất mãn với nhau từ trong tuần này, tuần sau tôi không cần gặp mà tôi ghét ông đó, hay tôi ghét bà đó, nhưng mà rốt cục rồi cũng phải hòa. Nhưng các bạn học cái bài gì? Cái bài siêu nhiên. Siêu nhiên là hòa đồng, mới kêu bằng tiến hóa. Mà thiếu hòa đồng, không phải siêu nhiên, chưa biết siêu nhiên là cái gì. Cho nên các bạn thấy khối nhẹ nó vượt hơn khối nặng nhiều hơn. Nhẹ nó trên lòng trời, nặng ở dưới lòng đất. Rõ ràng! Hai vợ chồng, một người tha thứ thì tâm thức họ bừng sáng; mà một người hờn giận, ghen tuông, người đó nó nặng trước vô cùng, động loạn vô cùng. Tủi hận, khóc lóc đủ thứ, đó là nặng trước. Chúng mình cho các bạn thấy rằng: nhờ một cục; và trong cái nhờ đó, càng nhờ thì càng thành quả, mà càng thành quả thì sẽ bị đập tan càng sớm. Kêu bằng nhờ quả! Nhờ nhiều rồi, sẽ bị đập tan! Cho nên cái cây, cây nó sanh cái bông, bông thành cái trái, mà cái trái sẽ qua cho người ta ăn, cái trái mới được tiên hóa. Các bạn thấy chưa? Cho nên cái công tu học của các bạn cần thiết hơn, đòi hỏi cái thành quả. Cho nên nhiều người nói: tôi tu năm, mười năm mà không thấy thành quả. Cái đó là người đó ở trong mê chấp mà thôi! Không phải là người tu. Người tu mà còn nói là tôi tu bao nhiêu năm mà không thấy kết quả gì? Tại sao không tự trách? Tại sao không sửa mình? Tại sao không biết sử dụng sự sáng suốt của chính mình mà phê phán sự ngu muội? Cứ đem gia tăng sự ngu muội, tăm tối vô trong tâm thức mà quên vun bồi sự sáng suốt, làm sao có cơ tiến hóa? Cho nên, chúng ta đã tạo nghịch cho chính chúng ta mà không hay, tưởng rằng tôi đã dày công tu mà không có kết quả gì hết, thôi thì tôi bỏ đạo. Đạo là luật quân bình. Mà khi các bạn mất quân bình, các bạn là người điên. Chớ đâu có phải cái đạo nào mà nó bị bùa miêng mà các bạn bỏ nó? Cho nên Vô Vi nhiều người đang tu nửa chừng, nói ông Tám là "tôi chán cái đạo này quá, tôi bỏ đi đạo khác". Ông Tám đâu có rủ, mà nói với ông Tám cái câu chán Vô Vi. Phải hiểu chỗ đó. Ông Tám không có rủ mình tu, tại sao mình nói cái câu chán Vô Vi, thì cái sự ngu muội của mình đi trình diện với ông Tám để làm gì? Đó, chúng ta phải thấy điều đó, thấy cái ngu của mình. Chứ ban đầu đâu có ai rủ mình đâu? Ông Tám không có rủ một ai tu hết. Ông Tám chỉ tu và nói mọi người tu, thì họ được phước và tin nơi khả năng của họ chứ không có tin nơi khả năng của ông Tám. Mà nhiều người nói rằng: "tôi chán Vô Vi". Là vì cái lý do gì? Tại sao tôi phải thích Vô Vi? Và tại sao tôi chán Vô Vi? Chính tôi mà thôi. Tôi bày cho tôi, tôi xây dựng cho tôi

và tôi phá hoại tôi mà thôi. Cho nên chưa có ý thức được Vô Vi là gì. Cho nên tội nghiệp vô cùng! Đáng thương hơn là đáng ghét. Cho nên, nhiều người ở Việt Nam đả kích, phê phán tôi, mà tôi thấy tôi không có tội, vì tôi không có rủ họ tu. Tự họ tu và họ tìm tới họ tu. Rồi họ bày đủ chuyện cho tôi, rồi phê bình tôi mà thôi. Nhưng mà rốt cuộc những người đó là tạo sự sai lầm cho chính họ. Rồi rút cuộc khổ, rồi chớ than trách ai? À, tôi sai bằng cách nào? Cách nào ăn năn? Đâu có phải ông Tám buộc. Chính họ đã hoạch định cho họ và họ tự hủy hoại họ; thì họ phải chấp nhận sửa lấy họ mà thôi, chớ ông Tám không có quyền năng gì hết. Cho nên, Ông Tám thường thường nhắc rằng: Ông Tám là Hai Không. Đòi cũng zero mà đạo cũng zero. Đòi cũng cái áo, cái quần của người ta cho. Đạo cũng không có vị trí đâu. Đạo là chữ “Không” mà. Cho nên cho Vô Vi thấy rõ ràng, nhưng mà người đòi thấy ở trong mê chấp, rồi ca tụng, rồi đưa mình vào thế kẹt mà thôi.

Cho nên, hôm nay, chúng ta có cái dịp chung thiên, qui thức và trong cái tâm thức chúng ta luôn bình đẳng tiến hóa, không còn sự ỷ lại nữa, thì mọi người chúng ta sẽ trở về với một đám hoa tươi đẹp mà Thượng Đế đã quy định từ lâu. Mọi người chúng ta sẽ vui vẻ và thương yêu, xây dựng lẫn nhau.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay!

Đề tài suy gẫm

Phật có từng giới không ?

Bạn Đạo : Phật có từng giới không ?

Đức Thầy : Phật có đủ giới : Võ Phật, Văn Phật ; trong trật tự của Càn Khôn Vũ Trụ bắt buộc phải tiến hóa và thực hiện học từ bi và thực hiện từ bi ; chớ không phải Phật là một ông có thể bảo toàn tất cả được : hằng hà sa số Phật ; không có phải một ông.

Bạn Đạo : Một bạn đạo đã cho biết : Anh đã tu đến tầng giới thứ 9 của Phật Giới !

Đức Thầy : Thì đó là phước cho anh ; cố gắng tu thêm ; đi tới vô cùng mà ! Thứ 9, thứ 10, thứ 30, cũng vậy đó thôi ! Phật không có giai cấp, mà không có danh xưng.

DHVV Kỳ 13: Kỳ Quan (Lake Louise) (13-05-1994)

THƯ TỪ LAI VẮNG

Chữ là
Ngày 28-11-94

S B Ngày 15.05.1994

Kính thầy quý thường.

Con là N t T nhân dịp Đại Hội con
kính lễ đến thăm thầy được dãi dầu sức khỏe và mong
gặp lại thầy trong niềm vui.
thầy thường!

Sẵn tiền con xin phép được hỏi thầy những
chắc mắc trong hành trình tu học, và con mong được
thầy thường giải đáp cho con, sau đây là câu hỏi
của con.

- Chi con niệm Phật, trên tung tim bỏ đầy cái gì
chạy vòng tròn, và trước tung tim chân mây thì có
cái lỗ tròn, và lúc nào cũng có lỗ tròn đó trước chân
mây có chi thụt ra thụt vào

- Và thầy cho con biết sự thành tựu của lục tự Di
Đà phát triển lúc nào của hành giả.

Con có vài lời hỏi thăm thầy,

thầy giải cho con 2 câu thơ Con của thầy

Tâm lòng thanh nhẹ qui hồi tượng
Học hỏi liền miền chuyển thức cấp

[Handwritten signature]

Con N t T

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 34, 21-08-2022

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiên tuần này:

Nhẫn Hòa

<https://youtu.be/VfaBHcgdyY4>

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Muốn có thanh tịnh phải dọn dẹp phải hòa hợp phải khai triển - Khóa 3 Nhẫn Hòa TV Vĩ Kiên, 4-5-1986

<https://youtu.be/EEwHZopmPDw>

3. Radio Nam California tuần lễ 34

Chủ đề: Luân Hồi Lục Đạo - Tại sao người ta không thương con!

https://youtu.be/zSxU_nmIgDc

4. Xin mời quý vị thưởng thức bài hát: Vẫn Yêu Anh - Ca Sĩ Mỹ Linh
do Gia đình Thiên Tạo kính tặng

https://youtu.be/Z-LQl_ugPf0

Ban video kính mời